

योएलचे पुस्तक आणि लाओडिसीयातील सातव्या-दिवशीचे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी — क्रमांक एकवीस

Jeff Pippenger
2025-12-31

क्रमांक एकवीस

आणि ज्या वेळेपासून नित्य अर्पण काढून टाकले जाईल, आणि उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू स्थापिली जाईल, त्या वेळेपासून एक हजार दोनशे नव्वद दिवस होतील. दानियेल 12:11.

२२ ऑक्टोबर १८४४ पासून, जे सत्यवचनाचा योग्य विभाग करू इच्छितात त्यांच्या दृष्टीने, भविष्यसूचक काळाचा उपयोग हा यापुढे भविष्यवाणीचा योग्य उपयोग राहिलेला नाही. अकराव्या वचनातील १२९० वर्षांचा कालखंड १८४४ नंतर प्रतीकात्मक कालखंड म्हणून लागू करावयाचा आहे; आणि १८४४ नंतरचा हा उपयोग, किंवा “काळ”च्या घटकांविना असलेला कालखंड, १८४४ पूर्वी ज्या प्रकारे सत्य समजले गेले होते त्याच मूलभूत सत्यसमजास कायम राखणारा असला पाहिजे. १२९० हा ३० च्या कालखंडानंतर १२६० असा कालखंड दर्शवितो. १८४४ पूर्वीचे आकलन असे होते की ५०८ पासून ५३८ पर्यंतची तीस वर्षे ही ख्रिस्तविरोधकाने ५३८ पासून १७९८ पर्यंत राज्य करण्यास प्रारंभ करण्यासाठी तयारीचा कालखंड दर्शवित होती.

तीस वर्षांच्या संक्रमणाचा विषय 2 Thessalonians मध्ये पौलाने मांडला आहे. पौल “काळ” या घटकाचा कोणताही उल्लेख करत नाही, परंतु त्या तीस वर्षांत मूर्तिपूजेची व्यवस्था पोपसत्तेला मार्ग देत असल्याची भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये तो ओळखून दाखवतो. त्यानंतर पोपसत्तेचे राज्य सुरू झाले. वेळेचा कोणताही घटक नसलेली ऐतिहासिक समज, बायबलमधील भविष्यवाणीतील चौथ्या राज्याचे पाचव्या राज्यात झालेले संक्रमण ओळखते; त्यानंतर पोपसत्तेच्या दोन रक्तस्नानांपैकी पहिले रक्तस्नान आले; आणि अशा रीतीने ते सहाव्या राज्याच्या संक्रमणाचे अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांच्या त्रिगुणी एकतेकडे, तसेच पोपसत्तेच्या दुसऱ्या रक्तस्नानाकडे निर्देश करणारे प्रतिरूप ठरते.

तीस वर्षांची तयारी, त्यानंतर येणाऱ्या एका भविष्यसूचक कालखंडासह, निवडलेल्या लोकांबरोबर देवाच्या कराराचे एक प्रमुख प्रतीक आहे. तीस वर्षांच्या कालावधीत दोन सत्तांचे संक्रमण, ज्याच्या मागोमाग 1260 वर्षांचा छळ येतो, ते ख्रिस्ताच्या तीस वर्षांच्या तयारीशी सुसंगत ठरते; त्यानंतर 1260 दिवसांचे तारण येते. ख्रिस्तविरोधकाची तीस वर्षांची तयारी ही ख्रिस्ताच्या तीस वर्षांच्या तयारीची बनावट प्रतिकृती होती. त्या तीस वर्षांच्या शेवटाने किंवा तर त्याच्या बाप्तिस्म्यावेळी ख्रिस्तास प्राप्त झालेल्या सामर्थ्यप्रदानाची ओळख पटते, किंवा 538 मध्ये ख्रिस्तविरोधकास प्राप्त झालेल्या सामर्थ्यप्रदानाची. ख्रिस्तविरोधकास प्राप्त झालेले सामर्थ्य हे त्याच्या आधीच्या राज्याकडून आलेल्या आर्थिक व लष्करी पाठबळातून आले, आणि ख्रिस्तावर ओतले गेलेले सामर्थ्य त्या पूर्वीच्या राज्याकडून आले, जे तो तीस वर्षांपूर्वी सोडून आला होता.

दोन कालखंडांतील विभाजन एका सामर्थ्यदानाने चिन्हांकित केलेले आहे, आणि अब्राम व पौल यांनी प्रस्तुत केलेल्या दोन कालखंडांतील हे विभाजन साध्या तुलनेद्वारे ओळखले जाते. अब्राम आणि पौल यांच्या तीस वर्षांच्या भेदात, तयारीचा काल हा पहिली तीस वर्षे होती, जी कराराच्या प्रक्रियेचे प्रतिनिधित्व करित होती; आणि त्याद्वारे अब्रामाच्या वंशजांना मिसरमधील दास्यत्वाच्या भविष्यवाणीची पूर्तता करण्यासाठी समर्थ केले गेले. चारशे तीस वर्षांना पुढे आणखी एक सांकेतिक विभागणी आहे; कारण योग्य प्रकारे लागू केल्यास पहिली दोनशे पंधरा वर्षे देवाच्या प्रतिनिधीने आणि फिरऔनाने दर्शविली जातात. युसूफ आणि पहिल्या 215 वर्षांसाठी तो चांगला फिरऔन होता, आणि मोशे व दुसऱ्या 215 वर्षांसाठी तो वार्ड फिरऔन होता.

त्या विभागीने चार पिढ्यांच्या दोन कालखंडांची ओळख पटते. पहिल्या चार पिढ्या दुसऱ्या चार पिढ्यांवर ओळीवर ओळ ठेवाव्यात तसे ठेवता येतात, आणि असे करताना, एक भविष्यसूचक अल्फा आणि ओमेगा असलेले योसेफ आणि मोशे, अल्फा-शुभ फारो आणि ओमेगा-दुष्ट फारो यांच्याशी परस्पर संबंधात येतात. या समांतर विचारातून मोठा प्रकाश प्राप्त होतो, परंतु मी केवळ एवढेच निदर्शित करित आहे की अब्रामाच्या चौथ्या पिढीविषयीच्या भविष्यवाणीत ४३० वर्षांतील चार पिढ्यांच्या दोन साक्षीदारांची ओळख पटते. चार पिढ्यांच्या या द्विगुणित प्रतिनिधित्वाचा शोध उत्पत्ति चार आणि पाचमधील वंशावळीत लागतो. रक्तवंशांच्या यादीची सुरुवात म्हणून जेव्हा आपण कार्झन आणि सेठ यांचा विचार करतो, तेव्हा सेठपासून नोहापर्यंत आठ पिढ्या असल्याचे आपल्याला आढळते, आणि त्या मध्यभागी विभागल्यास चार पिढ्यांच्या दोन कालखंडांचे प्रतिनिधित्व तेथे दिसून येते. ही गोष्ट सेठ आणि कार्झन या दोघांच्या आठ-पिढींच्या वंशरेषांमध्ये ओळखली जाते.

चौथ्या आणि पाचव्या अध्यायांतील वंशावळी त्यांच्या वंशरेखांच्या समाप्तीसह, म्हणजे नोहापर्यंत, मांडल्या आहेत. इंद्रधनुष्याद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे, नोहा हा मानवजातीबरोबर देवाच्या कराराचे प्रतीक आहे. सुतेद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे, अब्राम हा निवडलेल्या लोकांबरोबर देवाच्या कराराचे प्रतीक आहे. हे दोन्ही करार नेहमी एकमेकांशी निगडित असतात; आणि उत्पत्ति अध्याय अकरा, जिथे आपल्याला नोहाच्या जलप्रलयानंतर लगेच बाबेलचा मनोरा आढळतो, तेथे अब्रामकडे नेणारी वंशावळ मांडलेली आहे. त्या उताऱ्यात आठ नव्हे तर दहा पिढ्या आहेत. अब्रामकडे नेणाऱ्या उताऱ्यात आणि नोहाकडे नेणाऱ्या उताऱ्यात नोहिक व अब्राहमिक करारांचे प्रतिनिधित्व केलेले आहे.

अकराव्या अध्यायातील निवडलेल्या लोकांना उद्देशून असलेल्या उताऱ्यामध्ये आपल्याला असे आढळते की त्या पिढ्यांपैकी दोन पिढ्या महान प्रकाशाने परिपूर्ण आहेत.

एबर चौतीस वर्षे जगला आणि त्याला पेलेग झाला; पेलेग झाल्यानंतर एबर चारशे तीस वर्षे जगला, आणि त्याला पुत्र व कन्या झाल्या. आणि पेलेग तीस वर्षे जगला आणि त्याला रऊ झाला. उत्पत्ति ११:१६-१९.

एबरचा उल्लेख हा त्या इब्री शब्दाचा पहिला उल्लेख आहे, जो पुढे जाऊन “इब्री” या शब्दाने ओळखला जाऊ लागला. निवडलेल्या लोकांच्या वंशावळीत दहा वंशजांपैकी एकाचे नाव इब्री असे आहे; आणि निवडलेल्या लोकांना ह्याच नावाने ओळखले जाणार होते. तीन वचने एबर आणि पेलेग यांचा उपयोग निवडलेल्या इब्री वंशाची वेगळेपणाने ओळख दाखविण्यासाठी करतात. एबरचा अर्थ “पार जाणे” किंवा “जो पार जातो” असा आहे, आणि तो “इब्री” या शब्दाचा मूळ आहे. अब्राम हा बाबेलहून वचनदत्त देशात पार जाणाऱ्यांचा प्रतीक आहे. “पेलेग” याचा अर्थ “विभागी” किंवा “फूट” असा आहे, जसा उत्पत्ति १०:२५ मध्ये निर्देश केला आहे, जिथे आपल्याला सांगितले आहे की पेलेगच्या दिवसांत “पृथ्वी विभागली गेली.”

जे सत्याच्या वचनाचे योग्य रीतीने विभाजन करू इच्छितात त्यांच्यासाठी एबर आणि पेलेग हे भविष्यसूचक विभाजन दर्शवितात. नोहाच्या वंशावळीने आठ-आठ अशा दोन रेषा उत्पन्न केल्या, ज्यांनी चार पिढ्यांच्या दोन समूहांचे प्रतिनिधित्व केले; तसेच मिसरातील ४३० वर्षेदेखील करतात. उत्पत्ति अकराव्या अध्यायातील वंशावळ आठ नव्हे, तर दहा या संख्येने दर्शविली आहे, कारण ती निवडलेल्या लोकांची वंशावळ आहे. निवडलेले लोक पाच-पाच अशा दोन समूहांत विभागलेले आहेत; अशा रीतीने ते दहा कुमारांच्या दृष्टांताशी सुसंगत ठरतात, जो देवाच्या करारातील लोकांचा दृष्टांत आहे.

त्या निवडलेल्या लोकांच्या वंशावळीत, पेलेगचे नाव आणि त्याची ऐतिहासिक परिपूर्ती या दोन वर्गांच्या—शहाण्या किंवा मूर्ख कुमारांच्या—विभाजनाचे प्रतिनिधित्व करतात, अगदी बायबलच्या इतिहासातील त्या बिंदूवर, जेव्हा बाबेलच्या मनोऱ्याच्या वेळी पृथ्वी विभाजित झाली होती. दहाच्या यादीत पेलेग पाचव्या क्रमांकावर आहे, कारण ते दहाचे केंद्र आहे. हिब्रू एबर, ज्याचे प्रतीक अब्रामद्वारे दर्शविले जाते, तो अशा मूर्ख कुमारांकेचे प्रतिनिधित्व करतो जी मध्यरात्रीच्या घोषणेला दोन वर्ग विभाजित होतात तेव्हा पार जाते आणि शहाणी कुमारांका होते. नावाने पहिला हिब्रू असलेला एबर, कराराने पहिला हिब्रू असलेल्या अब्रामचे प्रतिनिधित्व करतो. प्रभूने जेव्हा अब्रामला बाबेलमधून बाहेर बोलाविले, तेव्हा त्याने मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संदेशाचे प्रतीकत्व केले, जो दुसऱ्या देवदूताच्या सामर्थ्यप्रदानाचा संदेश

आहे, जो पुरुष आणि स्त्रियांना बाबेलमधून बाहेर बोलावितो.

दहा कुमारांच्या दृष्टान्ताचे प्रतिनिधित्व एबर आणि पेलेग यांनी केले आहे; ते, परीक्षाकालाचे दार बंद करणारी पेलेगची विभाजनरेषा येण्याच्या अगोदर, बाहेर पडण्याच्या हाकेला दर्शवितात. भविष्यसूचक संबंदात एबर पेलेगनंतर ४३० वर्षे जगला, आणि त्यानंतर पेलेग ३० वर्षे जगला. अब्रामच्या त्रैविध कराराची पहिली पायरी एबर आणि पेलेग यांनी प्रतिनिधित्व केली. अब्राम, एबर आणि पेलेग यांच्याप्रमाणे, दोन वर्गामधील विभाजनरेषा आहे. अब्रामच्या भविष्यवाणीमध्ये पौलाने केलेली भर ही एबरच्या भविष्यवाणीमध्ये पेलेगने केलेल्या भरप्रमाणे आहे. एबरने ४०० वर्षे जाहीर केली, परंतु पेलेगने ४३० वर्षे निश्चित केली. म्हणून पेलेगने पौलाचे प्रतिनिधित्व केले; तसेच ४०० वर्षांमध्ये पौलाने केलेली ३० वर्षांची भर, आणि पौलाची सेवा ही बायबलमधील भविष्यवाणीतील पेलेग ओळखून देण्याची होती. बायबलमधील भविष्यवाणीतील तो "पेलेग", ज्याची ओळख पौलाने करून दिली, त्याने राष्ट्राचे शब्दशःपासून आध्यात्मिकतेकडे विभाजन होणे दर्शविले.

शेमपासून पेलेगपर्यंत पाच वंशज आहेत, आणि रूएपासून अब्रामपर्यंत पाच आहेत.

आणि तो अब्रामास म्हणाला, हे निश्चित जाण, की तुझी संतती त्यांच्या नसलेल्या देशात परकी होईल, आणि त्यांची सेवा करील; आणि ते त्यांना चारशे वर्षे पीडित करतील. उत्पत्ति १५:१३.

आता अब्राहामास व त्याच्या वंशास वचने देण्यात आली. तो असे म्हणत नाही, "आणि वंशांना," जणू अनेकांविषयी; परंतु जणू एकाविषयी, "आणि तुझ्या वंशास," जो ख्रिस्त आहे. आणि मी हे म्हणतो की, देवाने ख्रिस्तामध्ये पूर्वीच स्थिर केलेला करार, त्यानंतर चारशे तीस वर्षांनी आलेला नियमशास्त्र रद्द करू शकत नाही, म्हणजे वचन निष्फळ ठरवावे. कारण जर वारसा नियमशास्त्रामुळे असेल, तर तो मग वचनामुळे राहात नाही; पण देवाने तो अब्राहामास वचनाद्वारे दिला. गलातीकरांस ३:१६-१८.

तीस वर्षांचे

येशू तीस वर्षांचा होता, जेव्हा त्याने आपली सेवा सुरू केली.

आणि येशू स्वतः सुमारे तीस वर्षांचा असता आपल्या कार्यास आरंभ करू लागला; तो (जसा समजला जात होता) योसेफाचा पुत्र होता, आणि योसेफ हा हेलीचा पुत्र होता. लूक ३:२३.

योसेफ तीस वर्षांचा असताना त्याने मिसरमध्ये फारोची सेवा करावयास सुरुवात केली.

आणि योसेफ जेव्हा मिसरचा राजा फारो याच्या समोर उभा राहिला, तेव्हा तो तीस वर्षांचा होता. आणि योसेफ फारोच्या उपस्थितीतून निघाला, आणि मिसरच्या सर्व देशभर फिरला. उत्पत्ति ४१:४६.

भविष्यवक्ता येहेज्केल तीस वर्षांचा असताना त्याने आपली सेवा सुरू केली, आणि त्याची सेवा बावीस वर्षे चालली.

आता तिसऱ्या वर्षी, चौथ्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या पाचव्या दिवशी, मी केबार नदीजवळ बंदिवानांच्या मध्ये असताना असे घडले की आकाश उघडले गेले, आणि मी देवाची दर्शने पाहिली. येहेज्केल १:१.

इतर कोणत्याही संदेष्ट्यापेक्षा येहेज्केलच्या लिखाणांत अधिक ऐतिहासिक संदर्भ आढळतात. येहेज्केलच्या लिखाणांत निश्चित ठरविता येण्याजोग्या तारखांचे तेरा थेट संदर्भ आहेत, आणि नकळत बायबलविद्वान व इतिहासकार हे पुष्टी करतात की त्याची सेवा-बांधिलकी बावीस वर्षे पसरली होती; तथापि, बावीस हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा प्रतीक आहे, हे त्यांना ठाऊक नाही.

दावीद राजा राज्य करू लागला तेव्हा तो तीस वर्षांचा होता, आणि त्याने चाळीस वर्षे राज्य केले.

दावीद राज्य करू लागला तेव्हा तो तीस वर्षांचा होता; आणि त्याने चाळीस वर्षे राज्य केले. हेब्रोन येथे त्याने यहूदावर सात वर्षे आणि सहा महिने राज्य केले; आणि यरुशलेम येथे त्याने सर्व इस्राएल व यहूदावर तेहतीस वर्षे

राज्य केले. 2 शमुवेल 5:4, 5.

दावीदाचे चाळीस वर्षांचे राज्य हे एक प्रतीकात्मक संख्या आहे, आणि चाळीसाचा हा कालावधी अब्राम व पौल यांच्या ४३० वर्षांसारखाच आहे; कारण ही ४० वर्षे दोन भागांत विभागलेली आहेत (साडेसात आणि ३३ वर्षे). दावीदाच्या चाळीस वर्षांच्या राज्याचे हे दोन कालखंड आणखी एका भविष्यसूचक गूढतेने युक्त आहेत; कारण दुसरा एक बायबलसंबंधी साक्षीदार हेच दोन कालखंड सात वर्षे आणि तेहतीस वर्षे असे नोंदवितो. दुसऱ्या शमुवेलमध्ये असलेले ते अधिकचे सहा महिने कशाचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि ७.५ व ३३ मिळून ४० कसे होतात? सहा महिन्यांचा एक आच्छादनकाल आहे, जो एखाद्या भविष्यसूचक सत्याचे प्रतिनिधित्व करीत असला पाहिजे.

आणि दावीदाने इस्राएलावर राज्य केलेले दिवस चाळीस वर्षांचे होते: त्याने हेब्रोन येथे सात वर्षे राज्य केले, आणि यरुशलम येथे तेहतीस वर्षे राज्य केले. १ राजे २:११.

२२ हा दैवीत्व आणि मानवत्व यांच्या संयोगाचे प्रतीक दर्शविणारा संख्या-चिन्ह आहे, आणि यहेज्केलची सेवा बावीस वर्षे टिकली. योसेफची चौदा वर्षे प्रत्येकी सात वर्षांच्या दोन कालखंडांत विभागलेली आहेत; ख्रिस्ताचा कराराचा आठवडा समान अशा १२६० दिवसांच्या दोन कालखंडांत विभागलेला आहे; आणि दावीदाचे चाळीस वर्षांचे राज्यही दोन कालखंडांत विभाजित आहे, ज्यांना परस्पर जोडणारे एक अतिरिक्त प्रतीकही आहे.

येशू हा संदेष्टा, याजक आणि राजा आहे. अंतिम दिवसांत तो आपल्या विजयी मंडळीला ध्वजासारखे उंच उभारील, आणि ती मंडळी ख्रिस्ताद्वारे प्रतिनिधित्व केलेली आहे—तो संदेष्टा, याजक आणि राजा—ज्याने आपले देवत्व मनुष्यांशी एकरूप केले आहे; हे मनुष्य संदेष्टा यहेज्केल, याजक योसेफ आणि राजा दावीद यांच्याद्वारे दर्शविलेले आहेत. ही चार चिन्हे त्या भट्टीतील तीन श्रेष्ठ पुरुषांचे प्रतिनिधित्व करतात, जी नेहमीपेक्षा सातपट अधिक तापविली गेली होती; आणि मग चौथा प्रकट झाला, आणि तो देवाच्या पुत्रासारखा होता. नबुखदनेस्सराच्या सुवर्णमूर्तीच्या समारंभात सर्व जगाचे प्रतिनिधित्व झाले होते, आणि त्यांनी सर्वांनी मानवी संदेष्टा, मानवी याजक आणि मानवी राजा यांनी बनलेली, चौथ्या दैवी व्यक्तीने समर्थित अशी विजयी मंडळी पाहिली.

“सैतानाने जगाला बंदिवान केले आहे. त्याने एक मूर्तिपूजक सब्बाथ प्रस्थापित केला आहे, आणि त्याला वरकरणी फार मोठे महत्त्व दिले आहे. प्रभूच्या सब्बाथापासून ख्रिस्ती जगताची उपास्य भक्तिभावना त्याने दूर वळवून या मूर्तिपूजक सब्बाथाकडे खेचून नेली आहे. जग एका परंपरेपुढे, मनुष्यनिर्मित आज्ञेपुढे नतमस्तक होते. जसा नबुखदनेस्सराने दुराच्या मैदानावर आपली सुवर्णमूर्ती उभी केली आणि अशा प्रकारे स्वतःला उंचावले, तसाच सैतान या खोट्या सब्बाथामध्ये स्वतःला उंचावतो; कारण यासाठी त्याने स्वर्गाची वेषभूषा चोरून घेतली आहे.” Review and Herald, March 8, 1898.

चार ही संख्या

भविष्यसूचक स्तरावर, चाळीस हे अब्रामच्या चारशेंचे दशांश आहे, आणि चार हे चाळीसचे दशांश आहे. संख्या चारमध्ये आढळणारे कोणतेही भविष्यसूचक वैशिष्ट्य, चाळीसच्या प्रतीकात्मकतेशी सुसंगत असले पाहिजे, आणि ती प्रतीकात्मकता पुढे चारशेंच्या प्रतीकात्मकतेशी सुसंगत असली पाहिजे. संदर्भानुसार, चार हा अंक अनेकदा “जगभर” असे दर्शवितो, ही एक परिचित समज आहे; परंतु तो “एक प्रगती” असेही दर्शवितो, आणि काही संदर्भात “क्रमिक विनाश” असेही दर्शवितो.

सात कर्ण्यांपैकी पहिल्या चार कर्ण्या पश्चिम रोमच्या क्रमिक विनाशाचे प्रतिनिधित्व करतात. कॉन्स्टँटिनोपलमधील पूर्व रोमचा अंत चार ऑटोमन सुलतानांच्या अधीनतेत झाला. ओळीनंतर ओळ, पूर्व व पश्चिम रोम चार कालखंडांत क्रमशः विघटित झाले, ज्यांचे प्रतिनिधित्व चार कर्ण्यांनी केले आहे; तसेच पाचव्या व सहाव्या कर्ण्यांच्या इस्लामद्वारेही त्यांना खाली आणण्यात आले. एकत्रितपणे या दोन ओळी कर्ण्यांच्या चार पिढ्यांमधील रोमच्या पतनाची ओळख करून देतात, तर इस्लामशी वाढत जाणारे युद्ध अंतिम विनाशाकडे नेते, जेव्हा इस्लामचे चार सुलतान राज्यावर सर्वोच्च प्रभुत्व मिळवतात. पश्चिम व पूर्व यांचा इतिहास इ.स. ३३० मध्ये कॉन्स्टँटिनने साम्राज्याची विभागणी केल्यापासून

सुरू झाला.

पश्चिमी रोमच्या चार तुऱ्यांचा प्रारंभ इ.स. 330 मध्ये होतो, आणि पाचवा व सहावा तुरा त्या सत्तेचे प्रतिनिधित्व करतात जी पूर्वी रोमचा पाडाव करते; असे पूर्वी रोमही इ.स. 330 मध्येच आरंभ झाले. पूर्वी आणि पश्चिमी रोम या दोघांनीही इ.स. 538 मध्ये पापसत्तेला पृथ्वीच्या सिंहासनावर बसविण्याच्या कार्यात सहभाग घेतला; म्हणून पश्चिमी व पूर्वी अशा या दोन रेषा संयुक्त संस्थानांच्या त्या दोन शिंगांचे प्रतिरूप ठरतात, जे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पापसत्तेला पुन्हा सिंहासनावर बसवितात. भविष्यवाणीतील या संबंदात पश्चिमी रोम हे चर्चकारभाराचे प्रतीक आहे, आणि पूर्वी रोम हे राज्यकारभाराचे प्रतीक आहे.

पश्चिम व पूर्व रोमाच्या पतनाच्या इतिहासामध्ये, पोपीय रोमाचा इतिहास प्रस्तुत केला आहे. इफिसुसद्वारे दर्शविलेल्या शिष्यांच्या मंडळीपासून आरंभ होऊन, पहिल्या तीन मंडळ्या चौथ्या मंडळीपर्यंत नेतात, आणि ती चौथी मंडळी म्हणजे ५३८ ते १७९८ या काळातील पोपसत्ता होय. प्रकटीकरण अध्याय तेरामध्ये, १७९८ मधील तिच्या प्राणघातक जखमेचे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी आरोग्य झाल्यानंतर, पोपसत्ता बेचाळीस महिने राज्य करीत असल्याची ओळख दिली आहे. १८४४ नंतर “काळ यापुढे राहिला नाही,” म्हणून बेचाळीस महिने हे रविवारच्या कायद्यापासून मिखाएल उभा राहण्यापर्यंतच्या छळाच्या कालखंडाचे प्रतीक आहेत. अग्रेसरांनी हे समजले होते की मंडळ्या, मुद्रा व कर्णे या इतिहासाच्या तीन रेषा दर्शवितात, ज्या एकमेकींशी समांतर चालतात. पश्चिम रोमाविषयीच्या भविष्यवाणीच्या साक्षीला पूर्व रोमाच्या रेषेवर आणि पोपीय रोमाच्या रेषेवर ठेवणे ही अशी भविष्यवाणीची अनुप्रयोगपद्धती नव्हती जी मिलेराइटांनी वापरली होती; तरीही ही पद्धत त्यांच्या स्थापित समजुतीपैकी कोणत्याही गोष्टीला विरोध करत नाही.

ओळीवर ओळ, पहिल्या चार तुताऱ्या पाचव्या व सहाव्या तुताऱ्यांनी दर्शविलेल्या इतिहासावर अध्यारोपित केल्या जाणार आहेत; आणि मग पहिल्या तीन मंडळ्यांची रेषा चौथ्या मंडळीने दर्शविलेल्या पोपसत्ताक छळाच्या कालखंडापर्यंत नेते. पहिल्या रेषेवर चार तुताऱ्या, दुसऱ्या रेषेवर चार सुलताने, आणि तिसऱ्या रेषेवर चार मंडळ्या. “चार” हा अंक जगव्यापीपणाचे प्रतिनिधित्व करतो; परंतु तो नागरी किंवा धार्मिक सत्तेच्या क्रमिक विनाशाचेही प्रतिनिधित्व करतो. तो नेमके काय दर्शवितो, हे संदर्भाने ठरते.

रविवाराच्या कायद्याच्या वेळी पोपसत्तेचे सामर्थ्य पुनर्स्थापित होते. पहिल्यांदा पोपपदाला अधिकार प्राप्त झाला तेव्हा त्याआधी तीस वर्षांचा तयारीचा कालावधी होता. पहिल्या चार कलीसियांमध्ये, चौथी कलीसिया ही पोपसत्ता आहे, आणि पहिली कलीसिया ही इफिसुस म्हणून दर्शविलेली शिष्यांची आहे. ख्रिस्ती कलीसियेच्या पहिल्या तीन पिढ्या चौथ्या कलीसिया थुआतीरा पर्यंत पोहोचतात, जी येझेबेलद्वारे दर्शविली आहे. जेव्हा तुम्ही थुआतीरा पर्यंत, इ.स. 538 मध्ये, पोहोचता, तेव्हा ऑर्लीयन्सच्या सभेत रविवाराचा कायदा अधिनियमित करण्यात आला; अशा प्रकारे, 1798 मधील प्राणघातक जखम बरी होते त्या वेळी संयुक्त संस्थानांतील रविवाराचा कायदा ओळखला जातो.

१७९८ पासून संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास पहिल्या चार मंडळ्यांनी दर्शविला आहे. चौथी मंडळी, म्हणजे थुआतीरा, ही रविवारचा कायदा आणि त्यानंतर येणारा पापसीय छळ यांचे प्रतिनिधित्व करते. पहिली मंडळी, म्हणजे एफिसस—जिने आपले पहिले प्रेम गमावले—ती चार-टप्प्यांच्या प्रगत विध्वंसाच्या समाप्तीला, थुआतीराच्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत येऊन पोहोचली. थुआतीराच्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत नेणारी पिढी ही पर्गमोसची तिसरी पिढी आहे. थुआतीरा रविवारच्या कायद्यापासून कृपाकाळाच्या समाप्तीपर्यंतचे प्रतिनिधित्व करते, आणि पर्गमोस तिसऱ्या पिढीतील त्या तडजोडीचे प्रतिनिधित्व करते जी थुआतीरासाठी मार्ग तयार करते. पर्गमोसची तिसरी पिढी, आणि ती ज्या तडजोडीचे प्रतिनिधित्व करते, त्याची पहिली पूर्तता कॉन्स्टन्टाइनच्या काळात झाली; त्याने इ.स. ३२१ मध्ये सर्वात पहिला रविवारचा कायदा जारी केला. संयुक्त संस्थाने एफिससच्या कोकरूप्रमाणे आरंभले; परंतु जेव्हा ते थुआतीराला पुन्हा सिंहासनावर बसवते, तेव्हा ते अजगरासारखे बोलते.

युनायटेड स्टेट्सचा क्रमिक विनाश प्रकटीकरणातील पहिल्या चार मंडळ्यांद्वारे दर्शविला आहे. बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याचा क्रमिक विनाश चार पिढ्यांमध्ये घडतो, ज्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत नेतात, जिथे पृथ्वीवरील पशू अजगराप्रमाणे बोलतो. अंतिम पिढीचे प्रतिनिधित्व अजगराद्वारे केले आहे, जो एदेनच्या

बागेतीलप्रमाणे एक सरपटणारा प्राणी आहे; आणि या कारणास्तव, योहान बाप्तिस्ता आणि येशू या दोघांनीही प्राचीन इस्राएलच्या शेवटच्या पिढीला “सापांच्या पिलांची पिढी” असे संबोधले.

चौथी व अंतिम पिढी ही एकतर एकशे चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करणारी “निवडलेली पिढी” आहे, किंवा तिच्या प्रतिरूपरूपाने सर्पसंततीची पिढी आहे. एका वर्गाने ख्रिस्ताचे प्रतिरूप धारण केले आहे, तर दुसऱ्याने पशूचे—म्हणजे सर्पाचे—प्रतिरूप धारण केले आहे. सर्पसंततीची पिढी देवाच्या वचनात थेटपणे, चार वेळा मांडलेली आहे. प्रत्येक उल्लेखातील संदर्भ वेगळा आहे.

परंतु जेव्हा त्याने अनेक फरीसी आणि सदुकी यांना आपल्या बाप्तिस्म्याकडे येताना पाहिले, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, अरे सर्पांच्या पिल्लांनो, येणाऱ्या क्रोधापासून पळून जाण्यास तुम्हांला कोणी सावध केले? मत्तय 3:7.

जर “सापांची पिढी” हे केवळ योहानाला न आवडणाऱ्या काही लोकपंथांविषयीचे काही अवमानकारक उद्गार असते, तर त्या अभिव्यक्तीविषयी काहीही सांगण्यासारखे उरले नसते. परंतु देवाच्या वचनातील प्रत्येक शब्द पवित्र आहे; म्हणून योहान सदुकी आणि परुशी यांना एक विशिष्ट पदनाव देत होता. ते पदनाव ज्या उताऱ्यात व्यक्त झाले आहे, त्या उताऱ्याच्या संदर्भाने भविष्यवाणीच्या दृष्टीने परिभाषित केलेले आहे. त्या उताऱ्यात प्रथम योहान आपली सेवा पार पाडत असल्याचे दर्शविले आहे, आणि त्यानंतर सदुकी व परुशी कथनात प्रवेश करतात. आरंभीच्या वचनांत योहानाला यशयाचा “अरण्यात पुकार करणारा आवाज” असे ओळखले आहे.

त्या दिवसांत बाप्तिस्मा देणारा योहान येऊन यहूदियाच्या अरण्यात उपदेश करित म्हणाला, “पश्चात्ताप करा; कारण स्वर्गाचे राज्य जवळ आले आहे.”

कारण हा तोच आहे, ज्याच्याविषयी यशया संदेष्ट्याने असे सांगितले होते, म्हणत,

अरण्यात आक्रोश करणाऱ्याचा आवाज: प्रभूचा मार्ग तयार करा, त्याच्या वाटा सरळ करा.

आणि त्याच योहानाने उंटाच्या केसांचे वस्त्र परिधान केले होते, आणि आपल्या कंबरेभोवती चामड्याचा कमरपट्टा बांधला होता; आणि त्याचा आहार टोळ व रानमध असा होता.

तेव्हा यरुशलेम, सर्व यहूदिया आणि यर्देनच्या सभोवतालचा सर्व प्रदेश येथील लोक त्याच्याकडे बाहेर पडून आले; आणि आपापली पापे कबूल करित त्यांनी यर्देनमध्ये त्याच्याकडून बाप्तिस्मा घेतला. परंतु त्याने अनेक फरीसी आणि सदुकी यांना त्याच्या बाप्तिस्म्याकडे येताना पाहिले, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, “अहो सापांच्या पिल्लांनो, येणाऱ्या क्रोधापासून पळून जाण्याची सूचना तुम्हाला कोणी दिली?” मत्तय ३:२-७.

प्राचीन इस्राएलच्या अंतिम पिढीला अरण्यातून आलेल्या एका संदेष्ट्याने “सापांची पिढी” असे संबोधले आहे. योहान हा तो संदेष्टा आहे ज्याने मलाखीच्या त्या दूताची भूमिका पूर्ण केली, ज्याने कराराच्या दूतासाठी मार्ग तयार केला; आणि तोच यशयाने ओळखलेला अरण्यातील आवाज होता.

जर आपण “पाने” यांचा प्रतीक म्हणून विचार केला, तर ती “धार्मिक कबुली” दर्शवितात, असे आपल्याला आढळते. याचा पहिला उल्लेख आदाम आणि हव्वा यांच्याबाबत येतो; त्यांनी आपल्या अधार्मिकतेचे आच्छादन अंजीराच्या पानांनी केले. यापूर्वी त्यांनी प्रकाशाचे वस्त्र, धार्मिकतेचे वस्त्र परिधान केले होते; परंतु ते निघून गेल्यावर, त्यांना समजले की ते नग्न आहेत—लाओदिकीयेकर, जे असा विचार करतात की त्यांना फक्त “धार्मिक कबुलीच्या पानां” आड लपायचे आहे, आणि मग सर्व काही ठीक होईल. या उताऱ्यात पुढे, योहान थेट लाओदिकीयेकर यहूद्यांच्या विरोधात बोलतो, जे अब्राहामाच्या रक्तवंशावर तारणासाठी भरोसा ठेवत होते; कारण त्यांचा हा गर्विष्ठ समज केवळ धार्मिक कबुलीची रिकामी पाने होती. एखाद्या व्यक्तीची वस्त्रे ती व्यक्ती कोण आहे, हे दर्शवितात.

झाडे ही मनुष्यांची आणि राज्यांची प्रतीके आहेत; आणि फळ, फांदी, बी, माती, पाणी, मूळ, आणि अर्थातच पाने—ही सर्व स्वतःमध्ये विशिष्ट भविष्यवाणीपर प्रतीके दर्शवितात; परंतु त्या प्रत्येक सत्याचा संबंध भविष्यवाणीच्या विविध रेषांमध्ये दर्शविलेल्या इतर प्रतीकांशी आहे, ज्या मिळून एका “झाडा”चे भविष्यवाणीपर प्रतीकात्मक स्वरूप

तयार करतात. अर्थात, झाडाचे पहिले भविष्यवाणीपर प्रतीकत्व हेच आहे की ते जीवन-मरणाच्या परीक्षेचे प्रतिनिधित्व करते.

योहानाने परिधान केलेली वस्त्रे आणि त्याने सेवन केलेले अन्न यांद्वारे त्याचा संदेश दर्शविला जातो. प्राचीन इस्राएलाच्या प्रारंभीचे मन्ना, किंवा शेवटीचे स्वर्गीय भाकर, यांसारखे भविष्यसूचक अन्न खाल्ले गेले पाहिजे. ते अन्न एका भविष्यसूचक परीक्षेच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करते, जो खाल्ला गेला पाहिजे, कारण ते ख्रिस्ताचे देह आणि त्याचे रक्त आहे. योहानाने परिधान केलेली वस्त्रे आणि त्याने सेवन केलेले अन्न, ख्रिस्तासाठी मार्ग सिद्ध करणारा संदेश आणि दूत यांची ओळख पटवितात. योहान हा त्या अंतिम दूताचा आदर्श आहे जो ख्रिस्तासाठी मार्ग सिद्ध करतो; आणि ख्रिस्त हा कराराचा दूत आहे, जो रविवारच्या कायद्याच्या वेळी अकस्मात आपल्या मंदिरात येतो. जेव्हा ते घडते, तेव्हा मूर्ख कुमारिका—ज्या लाओदिकीया मंडळीतील लोक आणि तणेही आहेत—त्या अंतिम चौथ्या पिढीचे प्रतिनिधित्व करतात, जी स्वतःला अब्राहामाच्या करारातील वैध लोक असल्याचा दावा करते, जसे योहान अरण्यातून प्रकट झाला त्या काळात फरीसी आणि सदुकी करीत होते.

योहान उंटाच्या केसांचे वस्त्र आणि जू लावलेल्या शेतातील जनावरांना जसा हार्नेस-जोड असलेला चामड्याचा कंबरपट्टा परिधान करीत असे. तो टोळ खात असे, आणि म्हणून त्याचा संदेशही पवित्रशास्त्रातील इस्लामचे एक प्रमुख प्रतीक असलेल्या टोळांचा होता; आणि त्याने इस्लामविषयीचा आपला संदेश मधासह मिसळला.

आणि इस्राएलच्या घराण्याने त्याचे नाव मन्ना ठेवले; आणि ते धण्याच्या बियाप्रमाणे, पांढरे होते; आणि त्याची चव मधाने केलेल्या पातळ पोळ्यांसारखी होती. निर्गम १६:३१.

मन्ना हे देवाच्या वचनाचे प्रतीक आहे, आणि त्याची चव मधासारखी होती; हीच चव संदेष्टे त्या संदेशाची म्हणून ओळखतात, जो ते खात असल्याप्रमाणे दर्शविले जातात. योहानाने इस्लामचा संदेश आणला, जो टोळांनी तसेच उंटाच्या कातड्याच्या कमरपट्ट्याने आणि उंटाच्या केसांनी दर्शविला आहे. टोळ आणि उंट ही दोन्ही इस्लामची प्रतीके आहेत. इस्लामचा तो संदेश देवाच्या वचनाच्या त्या प्रबोधनासह मिश्रित होता, ज्याचे प्रतिनिधित्व “मध” असे केले आहे.

तेव्हा योनाथान म्हणाला, माझ्या पित्याने देशाला संकटात टाकले आहे; कृपया पाहा, मी या मधाचा थोडासा आस्वाद घेतल्यामुळे माझे डोळे कसे उजळले आहेत. १ शमुवेल १४:२९.

योहानाने केवळ इस्राएलाचा संदेश दर्शविला नाही, तर तो एलियाप्रमाणे अरण्यातून आला; आणि योहानाने मध खाल्ला नाही, तर रानमध खाल्ला, कारण तो, ख्रिस्ताप्रमाणेच, त्या काळातील संस्थांमध्ये शिक्षित झाला नव्हता; त्या संस्थांकडे त्यांच्या संदेशाचा स्वतःचा मध होता, जो परुशी आणि सदुकी यांच्या खमिराने दर्शविला जातो. योहानाने अरण्यातील मध खाल्ला, कारण तो आपल्या काळातील धार्मिक संस्थांच्या बाहेर पवित्र आत्म्याद्वारे शिक्षित झाला होता. त्या कालखंडातील नेहमीच्या कमरपट्ट्यात एक कडीची यंत्रणा असे, ज्याला मनुष्य आपले उंटाच्या केसांचे वस्त्र बांधत असे. ती कडी योहानाचे प्रतिनिधित्व करते, जो भौतिकापासून स्वर्गीय पवित्रस्थानाकडे जाणारा संक्रमणबिंदू होता.

“प्रेषित योहान हा दोन युगव्यवस्थांना जोडणारा दुवा होता. देवाचा प्रतिनिधी म्हणून तो पुढे उभा राहिला, जेणेकरून नियमशास्त्र व संदेष्टे यांचा ख्रिस्ती युगव्यवस्थेशी असलेला संबंध दाखवावा. तो लहान प्रकाश होता, ज्याच्या पाठीपाठ अधिक महान प्रकाश येणार होता. योहानाचे मन पवित्र आत्म्याने प्रकाशित झाले होते, जेणेकरून त्याने आपल्या लोकांवर प्रकाश टाकावा; परंतु येशूच्या शिक्षणातून व उदाहरणातून प्रकट झालेल्या प्रकाशाइतका स्पष्ट प्रकाश पतित मनुष्यावर कधीही पडलेला नाही आणि कधी पडणारही नाही. ख्रिस्त आणि त्याचे कार्य हे केवळ छायांरूप बलिदानांत पूर्वचिन्हित झाल्याप्रमाणेच अस्पष्टपणे समजले गेले होते. अगदी योहानालाही तारणाच्याद्वारे प्राप्त होणारे भविष्यातील अमर जीवन पूर्णपणे समजले नव्हते.” द डिझायर ऑफ एजेस, २२०.

योहानाचे कडीसदृश वस्त्र ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याच्या नेमक्या त्या टप्प्यावर प्रस्तुत होते, जो एक निर्णायक वळणबिंदू होता, आणि ज्याचे प्रतीक योहान बाप्तिस्मा देत होता त्या स्थळाने दर्शविले होते. त्या स्थळाचे नाव बेथाबरा होते, ज्याचा अर्थ “नदी ओलांडण्याचे ठिकाण” असा होतो; आणि तेच ते स्थळ आहे जिथून प्राचीन इस्राएल अरण्यातून बाहेर येऊन प्रतिज्ञात देशात प्रवेश केला होता, जसे योहानाने केले होते.

अर्थात, योहान ज्यांचे प्रतिनिधित्व करित आहे ती एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची चळवळ आहे; परंतु आम्ही केवळ हेच निदर्शनास आणून देत आहोत की, जेव्हा येशूचा बाप्तिस्मा झाला, तेव्हा तीच पिढी होती जिच्यास तो आणि योहान यांनी “सर्पाची पिढी” असे संबोधले. येशू देवाच्या दहा आज्ञांच्या नियमशास्त्राचे गौरववर्धन करण्यासाठी आला होता, आणि त्याने बायबलमधील प्रत्येक शब्दास प्रेरणा दिली; म्हणून, जेव्हा तो प्राचीन इस्राएलच्या अंतिम पिढीला “सर्पाची पिढी” असे संबोधतो, तेव्हा दुसरी आज्ञा तिसऱ्या व चौथ्या पिढ्यांमध्ये पूर्ण होत असलेल्या न्यायाची ओळख करून देते, हे त्याला पूर्णपणे ठाऊक आहे.

तिसरी आणि चौथी पिढी एक प्रगतिशील न्याय दर्शवितात, जो चौथ्या पिढीत समाप्त होतो; हीच सर्पसंततीची पिढी आहे. ख्रिस्ताचा बाप्तिस्मा 9/11 चे प्रतिरूप दर्शवितो. लाओदिकीयेतील सातव्या-दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्ट पिढी त्या काळापासून तिच्या अंतिम पिढीत आहे. योहानाचा फरीशी व सदूकी यांच्याविषयीचा संदेश हा लाओदिकीयेचा संदेश होता.

परंतु जेव्हा त्याने फारिसी व सदूकी यांपैकी अनेकांना आपल्या बाप्तिस्म्याकडे येताना पाहिले, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला,

अहो, सापांच्या संततीनो, येणाऱ्या क्रोधापासून पळून जाण्याची सूचना तुम्हांला कोणी दिली?

म्हणून पश्चात्तापास साजेशी फळे उत्पन्न करा; आणि आपल्या मनात असे म्हणू नका, की आम्हांला पिता म्हणून अब्राहाम आहे:

कारण मी तुम्हांला सांगतो, की देव या दगडांपासून अब्राहामासाठी संतती उभी करू शकतो.

आणि आताही झाडांच्या मुळाशी कुन्हाड ठेवलेली आहे; म्हणून जे प्रत्येक झाड चांगले फळ देत नाही, ते तोडून अग्नीत टाकले जाते. मी खरेच तुम्हांला पश्चात्तापासाठी पाण्याने बाप्तिस्मा देतो; परंतु जो माझ्या मागून येत आहे तो माझ्यापेक्षा अधिक सामर्थ्यवान आहे; त्याच्या जोड्या उचलण्यालाही मी योग्य नाही; तो तुम्हांला पवित्र आत्म्याने आणि अग्नीने बाप्तिस्मा देईल. ज्याचे सूप त्याच्या हातात आहे, आणि तो आपली खळे पूर्णपणे स्वच्छ करील, व आपला गहू कोठारात जमा करील; पण भुसा न विझणाऱ्या अग्नीने जाळून टाकील.

तेव्हा येशू योहानाकडून बाप्तिस्मा घेण्यासाठी गालीलहून यर्देनाकाठी त्याच्याकडे आला. मत्तय ३:७-१३.

येशू गालीलहून आला; आणि ते योहानाच्या कटीबंधातील सांध्याशी तसेच बेथाबाराच्या अर्थाशी सुसंगत अशा एका निर्णायक वळणबिंदूचे प्रतीक आहे. मार्ग सिद्ध करण्याचे योहानाचे कार्य तेव्हा बदलून कराराची पुष्टी करण्याच्या ख्रिस्ताच्या कार्यात रूपांतरित झाले होते. तयारीची तीस वर्षे समाप्त झाली होती आणि कृसापूर्वी व कृसानंतरची साडेतीन वर्षे सुरू झाली होती.

यरुशलेमच्या विनाशावेळी येऊ घातलेल्या क्रोधाविषयी योहानाचा संदेश हा एक इशारा होता; असा विनाश जो जगाच्या अंताचे आणि सात शेवटच्या पीडांचेही प्रतिनिधित्व करतो. तो इशान्याचा संदेश इस्लामच्या संदर्भात स्थापन करण्यात आला होता, आणि तो अशा एका मनुष्याद्वारे दिला गेला ज्याने केवळ मार्ग तयार करणाऱ्या मलाखीच्या दूताची आणि अरण्यातील यशयाच्या वाणीची पूर्तता केली नाही, तर एलीयाच्या संदेशाचीही केली; कारण जसे योहानाचे वस्त्र एलीयाच्या वस्त्रांशी समांतर होते, तसेच योहानाचा संदेशही एलीयाच्या संदेशाशी समांतर होता.

आणि तो त्यांना म्हणाला, जो मनुष्य तुम्हांला भेटायला वर आला आणि तुम्हांला हे शब्द सांगितले, तो कसा मनुष्य होता? ते त्याला म्हणाले, तो केसाळ मनुष्य होता, आणि त्याच्या कंबरेस चामड्याचा पट्टा बांधलेला होता.

तेव्हा तो म्हणाला, तो तिश्बी एलियाह आहे. 2 Kings 1:7, 8.

जर त्यांनी एलीयाबद्दल नव्हे तर योहानाबद्दल विचारले असते, “तो कशा प्रकारचा मनुष्य होता?” तर त्यांना उत्तर मिळाले असते, “तो केसाळ मनुष्य होता, आणि त्याच्या कंबरेभोवती चामड्याचा कमरपट्टा बांधलेला होता.” योहानाची संपूर्ण सहा महिन्यांची सेवा त्या उताऱ्यात दर्शविली आहे जिथे अंतिम आणि चौथी पिढी विशेषतः ओळखली व परिभाषित केलेली आहे. त्यांच्याकरिता दिलेला लाओदिकीयेचा संदेश देवाच्या करारातील लोक असल्याच्या त्यांच्या दाव्यावर थेट प्रहार करतो; तो त्यांना झाडांच्या मुळांवर घाव घालणाऱ्या कुऱ्हाडीने दर्शविलेल्या येणाऱ्या कोपाविषयी इशारा देतो. त्या संदेशात हेही अंतर्भूत होते की योहानापासून आरंभ झालेली परीक्षा करण्याची प्रक्रिया ख्रिस्त पूर्ण करील. नंतर मत्तयमध्ये, येशू यहुदांनाही “सर्पसंततीची पिढी” असे संबोधतो, आणि झाड तोडण्याच्या योहानाच्या विषयसूत्राला पुढे घेतो व त्याचे कारण स्पष्ट करतो.

झाड चांगले करा, म्हणजे त्याचे फळही चांगले होईल; नाहीतर झाड कुजके करा, म्हणजे त्याचे फळही कुजके होईल; कारण झाड त्याच्या फळावरून ओळखले जाते. अरे सापांच्या पिल्लांनो, तुम्ही वाईट असून चांगल्या गोष्टी कशा बोलू शकता? कारण अंतःकरणात जे भरून राहिले आहे, त्याचाच उच्चार मुखातून होतो. चांगला मनुष्य अंतःकरणातील चांगल्या खजिन्यातून चांगल्या गोष्टी बाहेर काढतो; आणि वाईट मनुष्य वाईट खजिन्यातून वाईट गोष्टी बाहेर काढतो. पण मी तुम्हांला सांगतो, की मनुष्य जे प्रत्येक निरर्थक शब्द बोलेल, त्याचा हिशेब त्याला न्यायाच्या दिवशी द्यावा लागेल. कारण तुझ्या शब्दांवरून तू निर्दोष ठरविला जाशील, आणि तुझ्या शब्दांवरून तू दोषी ठरविला जाशील. मत्तय 12:33-37.

दुसऱ्या आज्ञेनुसार न्यायाचा दिवस चौथ्या पिढीत आहे. न्याय आपण बोलतो त्या संदेशावर आधारित आहे, आणि तो संदेश आपल्या अंतःकरणातून बाहेर येतो. आपण जो संदेश बोलतो, तोच हे ओळखून देतो की आपण पेत्राची “निवडलेली पिढी” आहोत की “सापांच्या पिलांची पिढी.” या दोन्ही वर्गांचे प्रकटीकरण परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या समाप्तीला होते, जेव्हा ख्रिस्त, धूळ झाडणाऱ्या मनुष्यासारखा, आपला मजला स्वच्छ करतो. दहा कुमारींच्या दृष्टांतातील तेलाप्रमाणे, संदेश हा दुष्ट किंवा चांगल्या अंतःकरणाद्वारे दर्शविला जातो. ख्रिस्ताचा उल्लेख आणखी हे जोडतो की सापांच्या पिलांची ही पिढी, जी चौथी आणि अंतिम पिढी आहे, चिन्ह शोधते; आणि त्यांना दिले जाणारे एकमेव चिन्ह म्हणजे योनाचे चिन्ह होय.

तेव्हा शास्त्री व परुशी यांपैकी काही जण उत्तर देऊन म्हणाले, “गुरुजी, आम्हांस तुमच्याकडून एक चिन्ह पाहावयाचे आहे.” परंतु त्याने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “ही दुष्ट व व्यभिचारी पिढी चिन्ह मागते; पण तिला योना संदेष्ट्याच्या चिन्हावाचून दुसरे कोणतेही चिन्ह दिले जाणार नाही. कारण जसा योना तीन दिवस व तीन रात्री महाकाय माशाच्या पोटात होता, तसाच मनुष्यपुत्र तीन दिवस व तीन रात्री पृथ्वीच्या अंतःकरणात असेल. निनवेचे पुरुष न्यायसमयी या पिढीबरोबर उठतील व हिचा दोष ठरवतील; कारण त्यांनी योनाच्या प्रचारामुळे पश्चात्ताप केला; आणि पाहा, योनाहून श्रेष्ठ असा येथे आहे. दक्षिणेची राणी न्यायसमयी या पिढीबरोबर उठेल व हिचा दोष ठरवील; कारण ती सुलैमानाचे ज्ञान ऐकण्यासाठी पृथ्वीच्या सीमेवरून आली; आणि पाहा, सुलैमानाहून श्रेष्ठ असा येथे आहे.” मत्तय 12:38-42.

ख्रिस्ताने यहुदांचा उल्लेख सर्पांच्या पिढी असा केला, आणि तो न्यायाच्या दृष्टांतांचा उपयोग करतो, जसे की योनाचा संदेश आणि शलमोनाच्या ज्ञानाचा संदेश. येशू संदर्भाने, आणि दोन साक्षीदारांद्वारे, हे ओळख करून देत आहे की सर्पांची पिढी ही चौथी पिढी आहे, कारण चौथ्या पिढीतच न्याय पूर्ण केला जातो.

एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे उत्तरकाळाचे ध्वजचिन्ह, किंवा चिन्ह, आहेत; जसे देवाची व्यवस्था आणि शब्बाथ हे आहेत. योनाचे चिन्ह हे पुनरुत्थानाचे चिन्ह आहे; आणि ख्रिस्ताच्या काळातील यहुदांसाठी ते त्याचे बाप्तिस्मा होते, जेव्हा पवित्र आत्मा कबूतराच्या रूपाने खाली उतरला. “योना” याचा अर्थ “कबूतर” असा होतो. योना, प्रकाशितवाक्याचा योहान, दानियेल, योसेफ आणि लाझर हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे साडेतीन दिवस रस्त्यावर मृतावस्थेत पडून राहिल्यानंतर पुनरुत्थित केले जातात. त्या वेळी त्यांनी लाओदिकीया

अवस्थेतून फिलाडेल्फिया अवस्थेकडे संक्रमण करावयाचे आहे, आणि अशा रीतीने सातांपैकी असलेला आठवा बनावयाचे आहे. योना बाप्तिस्म्याचे प्रतिनिधित्व करतो, कारण त्याला पाण्यात फेकण्यात आले आणि महामाशाने त्याला गिळल्यावर तो प्रतीकात्मकरीत्या मरण पावला. त्यानंतर तो पुनरुत्थित झाला; जसा योहान उकळत्या तेलातून बाहेर काढण्यात आला तेव्हा झाला, आणि जसा दानियेल सिंहांच्या गुहेतून बाहेर काढण्यात आला तेव्हा झाला, आणि जसा योसेफ खड्ड्यातून बाहेर काढण्यात आला तेव्हा झाला, तसेच लाझरही झाला, जो ख्रिस्ताच्या काळातील शिक्कामोर्तब करणारा चमत्कार होता. यहुद्यांना योना-चिन्ह दिसले नाही, जे ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानाने दर्शविले गेले होते, यापेक्षा अधिक स्पष्टपणे अॅडव्हेंटिझमला 9/11 चे चिन्ह, जे योनाचे चिन्ह आहे, दिसत नाही.

आपण या विषयांचा पुढील लेखात पुढे विचार करू.

“देवाच्या लोकांपर्यंत, जवळ असोत वा दूर, आता पोहोचावयाच्या इशाऱ्याचा भार हा तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे. आणि जे या संदेशाचा अर्थ समजून घेण्याचा प्रयत्न करीत आहेत, त्यांना प्रभु अशा प्रकारे वचनाचा अर्थ लावण्यास प्रवृत्त करणार नाही की ज्यामुळे पायाभूत सत्यच डळमळीत होईल आणि ज्या विश्वासाने सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्टांना आज जे आहेत ते बनविले आहे, त्या विश्वासाचे स्तंभ दूर केले जातील. देवाच्या वचनात प्रकट झालेल्या भविष्यवाण्यांच्या रेषेवर आपण पुढे जात असता, ज्या सत्यांचा त्यांच्या नियोजित क्रमाने उलगडा होत गेला, ती सत्ये आजही सत्य आहेत—पवित्र, सनातन सत्य. ज्यांनी आपल्या अनुभूतीच्या पूर्व इतिहासात त्या भूमीवर पाऊलोपाऊल चालत, भविष्यवाण्यांतील सत्याची साखळी पाहिली, ते प्रकाशाच्या प्रत्येक किरणाचा स्वीकार व आज्ञापालन करण्यास सिद्ध झाले. ते प्रार्थना करीत होते, उपवास करीत होते, शोध करीत होते, आणि गुप्त धनाप्रमाणे सत्यासाठी खणत होते; आणि आपणास ठाऊक आहे की पवित्र आत्माच आम्हाला शिकवीत व मार्गदर्शन करीत होता. सत्याचे बाह्यसादृश्य धारण करणारे अनेक सिद्धांत पुढे मांडले गेले, परंतु चुकीच्या अर्थाने लावलेल्या आणि चुकीच्या प्रकारे उपयोगात आणलेल्या शास्त्रवचनांशी ते इतके मिसळलेले होते की त्यांनी धोकादायक भ्रमांकडे नेले. सत्याचा प्रत्येक मुद्दा कसा स्थापित झाला आणि देवाच्या पवित्र आत्म्याने त्यावर कशी मोहोर ठेवली, हे आम्हाला फार चांगले ठाऊक आहे. आणि त्या सर्व काळात आवाज ऐकू येत होते, ‘हेच सत्य आहे,’ ‘सत्य माझ्याकडे आहे; माझ्या मागे या.’ परंतु इशारे देण्यात आले, ‘त्यांच्या मागे जाऊ नका. मी त्यांना पाठविलेले नाही, तरी ते धावत गेले.’ (यिर्मया 23:21 पाहा.)”

“परमेश्वराचे मार्गदर्शन ठळक होते, आणि सत्य काय आहे याविषयी त्याने दिलेली प्रकटीकरणे अत्यंत अद्भुत होती. मुद्द्यानुसार प्रत्येक गोष्ट स्वर्गातील प्रभू देवाने स्थापन केली. जे त्या वेळी सत्य होते, ते आजही सत्य आहे. पण आवाज थांबत नाहीत—‘हेच सत्य आहे. माझ्याकडे नवा प्रकाश आहे.’ परंतु भविष्यवाणीच्या रेषांतील हे नवे प्रकाश वचनाचा चुकीचा उपयोग करण्यात आणि देवाच्या लोकांना धरून ठेवणाऱ्या नांगराविना भरकटवून सोडण्यात प्रकट होतात. जर वचनाचा विद्यार्थी देवाने आपल्या लोकांच्या मार्गदर्शनात प्रकट केलेली सत्ये स्वीकारून ती स्वतःची करून घेईल, ती आत्मसात करील, आणि आपल्या व्यवहार्य जीवनात आणील, तर तेव्हा तो प्रकाशाचा जिवंत वाहिनी बनेल. परंतु ज्यांनी स्वतःला नवे सिद्धांत शोधून काढण्यास वाहून घेतले आहे, त्यांच्याकडे सत्य आणि चूक यांचे मिश्रण एकत्र झालेले असते; आणि या गोष्टींना ठळक करण्याचा प्रयत्न केल्यानंतर त्यांनी हे दाखवून दिले आहे की त्यांनी आपली वात दैवी वेदीवरून प्रज्वलित केलेली नाही, आणि ती अंधारात विझून गेली आहे.” Selected Messages, book 2, 103, 104.